Хліб і вино

(Фрагмент І)

Місто спочило; освітлена вулиця тихне поволі,
І з смолоскипом вози пророкотіли по ній.
Люди по радощах дня додому ідуть відпочити;
Сповнена дум голова зважує втрату і зиск
В тиші кімнати; без утворів рук трудолюбних, без квітів
І виноградових грон ринок, спустілий, спочив.
Тільки з садів доносяться струн перебори: то, мабуть,
Люблячий грає або хтось самітни?й, що своїх
Друзів далеких згадав і юності час; та фонтани
Посеред клумб запашних, свіжі, шумлять і шумлять.
Тихо в повітрі смерковім лунають задумливі дзвони:
Сторож, пильнуючи час, місту годину вістить.
Раптом проноситься подув, гілля сколихнулось... Дивися:
Тінявий образ землі, місяць таємно зійшов
На небеса. Замріяна ніч величаво надходить
З чистими сонмами зір, чадам далека земним,
І, здивована гостя, прекрасна чужинка між людом,
Над верховинами гір сумно сіяє вона.